

VASTAUS TOV. M. RAFAILILLE

(Leningrad, Ammattiliittojen alueneuvosto)

Kopio: NKP(b):n aluekomitean sihteerille тов. Kiroville

Tov. Rafail!

Ajan puutteen vuoksi vastaan lyhyesti:

1) Kolhoosiliikkeessä esiintyneitä ylilyöntejä vastaan tämän vuoden maaliskuussa tehdyn Keskuskomitean päätöksen ja Brestin kauden tai uuden talouspolitiikan käytäntöönottamisen kauden välillä ei ole eikä voi olla minkäänlaista analogiaa. Silloin meillä oli kysymys käänteestä politiikassa. Nyt, maaliskuussa 1930, ei ollut minkäänlaista käännettä politiikassa. Me panimme järjestykseen yltiöpäiset toverimme ja siinä kaikki. Siis kaikki analogialle, joskaan ei täydelliselle analogialle, rakentuvat käsityksenne raukeavat.

2) Käännä kolhoosiliikkeen kysymyksiä koskevassa politiikassamme meillä todellakin oli (keskitalonpoikaisjoukkojen kääntyessä kolhoosien puoleen), mutta ei maaliskuussa 1930, vaan vuoden 1929 toisen vuosipuoliskon aikana. Tälle käänteelle politiikassa pantiin alku jo puolueemme XV edustajakokouksessa (kts. päätöslauselmaa „Työstä maaseudulla“).

Tämä käänne sai aivan käytännöllisen luonteen, kuten jo sanoin, vuoden 1929 lopulla. Te varmastikin tiedätte, että tunnetussa päätöksessään 5 pltä tammi-

kuuta 1930 Keskuskomitea määritteli tarkasti tämän uuden politiikan ja sääti kolhoosiliikkeen vauhdin Neuvostoliiton eri seutuja varten. Tosiasiat osoittavat, että tämä Keskuskomitean päätös oli kaikissa kohdissaan täysin oikea.

Oliko tässä Keskuskomitean puolelta jonkinlaista jälkeenjäämistä liikkeen kulusta? Arvelen, että mikäli tässä on puhe teoreettisesta ennakkonäkemyksestä ja vastaavan poliittisen kannan ottamisesta, niin siinä ei ollut minkäänlaista jälkeenjäämistä.

Oliko puolueen huomattavien osien ja Keskuskomitean eri jäsenten puolelta jälkeenjäämistä niiden käytännöllisessä politiikassa? Kyllä, oli ehdottomasti. Muussa tapauksessa meillä ei olisi ollut taistelua puolueessa enempää kuin itse Keskuskomiteassakaan yleislinjan puolesta ja syrjäpoikkeamia vastaan.

3) Onko mahdollista, että hallitseva puolue heti huomaisi elämässä tapahtuvat uudet prosessit ja heti myös heijastaisi niitä käytännöllisessä politiikassaan? Mielestäni se on mahdotonta. Se on mahdotonta siksi, että ensin ovat tosiasiat, sitten niiden heijastus puolueen edistyneimpien aineiden tietoisuudessa ja vasta sen jälkeen seuraa se, että puolueen jäsenjoukot käsittävät nämä uudet prosessit. Muistatteko, mitä Hegel sanoi: „Minervan pöllö lähtee lentämään vasta yöllä“? Toisin sanoen: tietoisuus jää jonkinverran jälkeen tosiasioista.

Ero toisaalta vuoden 1929 toisen vuosipuoliskon aikana politiikassamme tapahtuneen käänteiden ja toisaalta niiden käänteiden välillä, jotka tapahtuivat Brestin kaudella ja uuden talouspolitiikan käytäntöönottamisen kaudella, on tässä suhteessa siinä, että vuo-

den 1929 toisen vuosipuoliskon aikana puolue nopeammin käsitti objektiivisen todellisuuden uudet prosessit kuin Brestin kaudella ja uuden talouspolitiikan käytäntöönottamisen kaudella tapahtuneiden käänteiden aikana. Tämä johtui siitä, että tänä aikana puolue oli ehtinyt kehittyä ja sen kaaderien huomiokyky oli kasvanut.

Komm. terveisin

J. Stalin

Toukokuun 31 pnä 1930

Julkaistaan ensi kertaa